

Núm: 10 Juny 2013

ESTUDIANTS

**ADATAU - AMPA
IES BETXÍ**



Sumari

Adatau i Ampa	1
Director de IIES Betxí	2
Una festa per la nostra llengua	3
Els alumnes de l'IIES Betxí guanyen premi en València	4
Viaje a Madrid	5
36é certamen provincial de bandes de música	6
25é aniversari de la Transbetxí	7
L'échange en France	8
Buscando la fama	9
IIES Betxí: 1981-2013	12
Una artista en l'IIES Betxí	14
Tota una atleta	16
Resum de les lleis d'educació a Espanya des del segle XIX	17
Uns anys (re)moguts	19
Receptes per a aquest estiu	20

Redactors

Víctor Ortells Teijeiro

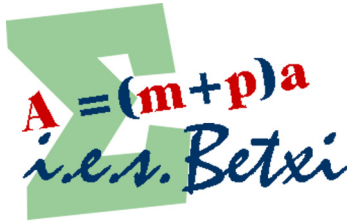
Paula Gumbau Calpe

Ruben de la Rosa Meneu

Cristina Peirats Franch

Òscar García Blay

Nuría Oset Palomo



Un any més, els xiquets de l'ADATAU es llencen a fer una altra edició de la revista.

Des de l'AMPA fem una crida a tota la comunitat educativa per a participar en aquest projecte, el qual, any rere any, va consolidant-se com un mitjà d'expressió dels alumnes. I esperem, que amb el pas del temps, de la resta d'agents de la comunitat educativa.

L'AMPA, considera molt important l'existència de l'associació d'alumnes ADATAU. Els donem les gràcies pel seu interès i animem a la resta d'alumnes a formar part del projecte.

També volem agrair la tasca realitzada per part dels professors, que no han d'oblidar que amb la suma de tots els esforços aconseguirem una millor educació per als nostres fills.

Bon estiu i fins el curs següent



Benvolguts amics i amigues,

La directiva d'ADATAU es torna a posar en contacte amb vosaltes per a demanar-vos el vostre suport per al proper curs.

Com heu pogut comprovar,enguany hem fet més activitats que mai i estem segurs que no vos hem defraudat. També sabem que no hem complert amb tots els nostres reptes però sí amb la major part d'ells.

Aquest nou curs serà diferent, ja que, a més de realitzar les activitats, ens prepararem per a renovar la Directiva del proper any, quan les persones que ara la formen hagen d'abandonar l'IES.

La vostra col·laboració és molt important, perquè sense vosaltres no podríem seguir endavant, així que vos animem a ser socis. Tingeu present que sereu recompensats amb noves activitats per part nostra, com de l'AMPA i altres col·laboradors com la Caixa Rural i la Fundació Novessendes, els quals han participat en l'el·laboració d'aquesta revista.

Volem una convivència més amena i participativa entre tots els alumnes del centre, els quals promoguen activitats conjuntes, que ajuden a millorar les relacions. Si voleu formar part del projecte, continuant un any més amb nosaltres o sumant-vos per primera vegada, nosaltres estarem encantats. Perquè nosaltres som vosaltres. Som una associació oberta i vos esperem, ja que quanta més gent siguem més coses podrem organitzar.

Donem les gràcies a tots els socis que ens han fet passar un bon any, gaudint de les activitats realitzades. I esperem continuar amb ells l'any que ve. Vos animem a participar i vos donem, una vegada més, les gràcies per formar part del projecte.

Gràcies!

Director de l'IES Betxí

Josep Lluís Doñate Forner

“Els arbres no deixen veure el bosc”

El quefer diari moltes vegades ens fan perdre la visió global dels esdeveniments que any rere any fan i formen la història del nostre Centre.

Alguns alumnes no acaben de completar el seu cicle formatiu al nostre IES, per raons de vegades purament acadèmiques, es per això que és sumament important portar endavant dins del nostre projecte educatiu altres tipus d'activitats “no acadèmiques” però si educatives, que pugua deixar un forta empremta sobre l'alumnat.

I aquest any, han estat tantes les activitats que s'han desenvolupat, que no es noten en el dia a dia, però que des d'una visió més llunyana ens aproximem a la intensitat en la que hem estat vivint, colze a colze, amb tots el sectors implicats en el fet educatiu, a llarg de tot el curs escolar.

Curs una mica difícil per la situació interna que hem tingut que patir per les circumstàncies familiars d'alguns/es companys/es, algunes alegres i altres tristes, però que malgrat tot i donat la gran professionalitat de tots/es i cadascú d'ells/es gairebé no ha afectat en la marxa diària. La situació externa tampoc ha estat la més idònea per a crear eixe clima de complicitat imprescindible en el quefer diari, ja que les constants mobilitzacions sobre la nova llei educativa ha estat tema de conversa constant perquè a tots els sectors (pares/mares, alumnes i professorat) ens va a afectar en gran mesura. Però malgrat les dificultats pròpies del dia a dia, cal resenyar l'extraordinària tasca duta a terme per tots els sectors implicats en la tasca educativa i que tot seguit passarem a enumerar.

En primer lloc posarem a l'AMPA, ja que ha aconseguit fer tots els tràmits necessaris per tirar endavant el projecte del Banc de llibres per al proper any. Els desitgem tota la sort del món per a que aquest projecte siga un èxit, i demanem comprensió per si hi ha algun errada en l'execució del projecte, perquè tots els inicis són especials. També agrair-los la col.laboració que en tot moment estan tenint amb el centre, especialment enguany amb els actes programats per la festa per la llengua, per les interessants xerrades que han programat, per l'organització i patrocini del dia de les portes obertes que celebrarem el dia 20 de juny, i per saber estar al nostre costat tantes vegades com els hem requerit.

Tot seguit la nostra felicitació a l'Associació d'Alumnes Adatau, per eixe passet que han donat endavant en la programació d'activitats i en la col.laboració que se'ls ha requerit per a activitats extraescolars. Esperem que l'experiència d'enguany els permeta per al proper curs encarar altres reptes.

I per acabar felicitar al professorat del Centre, ja que, gràcies al qual ha estat tot un èxit la programació de la setmana cultural per la festa per la llengua, la participació en el programa Lego, la participació en les proves Cangur i en les Olimpíades de la UJI, la participació en el premi Sambori de narrativa, la participació en el concurs experimenta i d'altres que l'espai físic de la pàgina no ens permet continuar, però totes elles de gran valua.

Una festa per la nostra llengua

El dia 21 d'abril d'aquest any, es van celebrar a Betxí, Les Trobades 2013, també conegudes com La Festa per la Llengua. Una setmana abans, el poble de Betxí ja estava celebrant-ho, amb actes durant tota la setmana, tant per a la gent del municipi com per als forasters que van voler participar-hi.

A l'escola i l'IES Betxí també ho van fer, a l'institut vam tindre un programa molt extens, en el qual es van realitzar conferències que van comptar amb Vicent Pallarés, antic professor de l'institut i consagrat escriptor actual en la nostra llengua; Joan Pla i Manel Joan Arinyó. També, els de primer i segon de batxiller van poder assistir a una conferència amb el actor Pep Cortés, actor en Senyor Retor, que ens va explicar l'art i la vocació del teatre, del món de la televisió i també del cine.

També, els alumnes de l'IES van poder gaudir de cine en valencià, en l'auditori municipal, amb pel·lícules com Intocable, Els nens salvatges i Pirates.

Al poble es van fer exposicions sobre la crescuda urbanística de Betxí durant els últims anys, com també altres actes institucionals, culturals i d'oci per a celebrar aquesta festa per a totes les edats i gustos, entre elles la Conferència "Els Aplecs Valencianistes de Betxí", a càrrec de Vicent Franch i Ferrer.

Finalment, el 21 d'abril es va fer la festa plena. Al centre del poble es van muntar com ja es tradició en la Festa per la Llengua, els estants expositors de totes les escoles i instituts, en els qual podíem trobar des dels pobles veïns, com Artana, fins a pobles més llunyans que no van dubtar en unir-se a aquesta gran festa, exposant les característiques, tradició i gastronomia del seu poble. Així com també moltes organitzacions de pares i mares. Aquest dia van acudir al poble unes 10.000 persones, així ho va xifrar el periòdic comarcal La Plana al Dia.

ADATAU i l'AMPA vam tindre el plaer de participar en l'organització d'aquesta festa per la nostra llengua que, malgrat tot, es mereix tot i més del que fem per ella. Aquest acte mostra la voluntat dels betxinencs per fer de la seua cultura un gran món que ens uneix com a betxinencs i valencians.



Esperem que la Festa per la Llengua fora del vostre gust i que gaudíreu tant com nosaltres i també, com no, esperem que torne a Betxí el més prompte possible, ja que celebracions com aquestes en uneixen més com a poble i societat.

Els alumnes de l'IES Betxí guanyen premi en València

Alguns dels alumnes de l'IES Betxí es desplaçaren a la Fira de Mostres de València el passat 24 de Febrer de 2013 per a participar en la First Lego League, una competició en la qual participen instituts o entitats privades que consisteix en presentar un projecte científic d'investigació i muntar un robot amb peces de LEGO.

Els nostres representants, amb la gran ajuda d'Amparo Guaita, presentaren als jutges un projecte innovador, que mostrava una sèrie de millores d'objectes quotidians, com poden ser la incorporació d'un sensor de distància a un carret de persones majors (per advertir-les d'un escaló o un obstacle que hi pot haver en mig del carrer) o unes rodes en forma de triangle (per a millorar la pujada de la persona major amb el carret a la vorera), per exemple. Pel que fa al robot, els nostres participants no van tindre tanta sort, degut a uns petits desajustos en la configuració de la bateria.

Gràcies a la part d'investigació els nostres companys van poder obtenir el premi a la solució més innovadora.

Des d'ADATAU volem donar l'enhorabona a tots els alumnes participants i a la professora coordinadora d'aquests. **MOLTES GRÀCIES AMPARO!**



Viaje a Madrid

Desde inicio de curso la junta directiva de ADATAU, la asociación de alumnos del IES Betxí, nos habíamos marcado como objetivo organizar una salida cultural para los socios. Pasadas las fiestas de Navidad las ideas fueron tomando forma y fuimos descartando destinos y perfilando lo que queríamos ofrecer. Reuniones con la agencia de viajes, reuniones con el equipo directivo del IES y la decisión final que nos ayudaría a pasar unos días en los que se mezclaran las actividades culturales y el ocio. El destino elegido fue Madrid los días 17 y 18 de mayo. El viaje fue muy bien acogido por los socios de ADATAU de 1º de bachillerato, 4º y 3º de la ESO. Fuimos un total de 38 alumnos del Instituto acompañados por dos profesores que se mostraron disponibles desde el primer momento.

El viernes 17 de mayo salimos muy temprano desde Betxí con la idea de aprovechar bien el día en Madrid. Tras la necesaria parada durante el viaje, fuimos directamente al Museo del Prado, primera parada cultural del día. Allí nos dividimos en dos grupos y visitamos por más de dos horas las salas de Velázquez y Goya. Todos nos sorprendíamos al ver en vivo los cuadros que tantas veces hemos visto en libros de texto y publicaciones. Los dos profesores se encargaron de explicarnos detalles artísticos y curiosos de cada una de las obras.

Al salir del Museo nos esperaba un día triste y que amenazaba lluvia. Nos esperábamos de todo en Madrid menos la tormenta que nos cayó durante casi cuatro horas y los 6 grados que nos acompañaron a lo largo de la tarde, ¡primavera que la sangre altera! A pesar de eso no decayó nuestra ilusión. Caminamos por la Cuesta de San Jerónimo y la Plaza de Canalejas hasta llegar a la Puerta de Sol. Allí nos separamos por grupos para comer.

A las cuatro contratamos un guía para que nos enseñara el Madrid de los Austrias. La verdad es que debajo del paraguas poco podíamos apreciar pero a mitad de la visita dejó de caer agua y pudimos disfrutar de la visita: Puerta del Sol, Monasterio de las Descalzas Reales, Callao, Gran Vía, Teatro Real, Plaza de Oriente, fachada del Palacio Real, patio de armas, la Almudena, calle Mayor, Basílica de San Miguel, Mercado de San Miguel y la Plaza Mayor. A todos nos resultó muy interesante.

Antes de irnos al hotel aprovechamos para hacer las últimas compras en Madrid, cenar algo y disfrutar del ambiente de la Puerta del Sol, de la Plaza Mayor, de Preciados y por supuesto del así llamado "Broadway peninsular", la Gran Vía. Cines, tiendas, cadenas de restaurantes de moda, musicales y un ambiente muy interesante. El hotel genial. A las afueras de Madrid pero comodísimo. ¡Por fin teníamos ropa y zapatos secos! Además llegamos justo para ver como el Atlético de Madrid ganaba justamente la final de Copa, para alegría de muchos y tristeza de otros.

Tras un día intenso de actividades en Madrid, el sábado 18 lo teníamos marcado para el ocio: el parque de atracciones de la Warner. Tuvimos suerte y la lluvia nos respetó casi todo el día. ¿Qué podemos contar de ese día? Nos divertimos y aprovechamos mucho todas las atracciones con nuestros amigos. Como siempre nos supo a poco.

Agradecemos el apoyo de todos los que han hecho posible esta actividad y tenemos la esperanza de que se seguirá haciendo por lo mucho que ayuda en nuestra educación y fomenta la amistad y la convivencia.



36é Certamen Provincial de Bandes de Música



El dia 28 d'abril d'aquest mateix any es va celebrar a la província de Castelló el 36é Certamen de Bandes, en el qual la Unió Musical de Betxí es va presentar en la segona secció. Les seccions, en què hi ha quarta tercera, segona i primera, classifiquen les bandes segons el nombre de músics que tinguen aquestes. Si ens centrem en la banda del nostre poble, amb el seu director Santiago Mollar i Melchor, podem dir que pertany a un poble menut, que té molts components dels quals molta gent és jove, fet que significa que la gent vol seguir amb la tradició d'una banda al poble i que hi ha interès per portar endavant el projecte.



Però tornant al concurs al qual vam assistir, es pot dir que vam quedar més o menys satisfets ja, que vam obtindre la primera posició però sense menció d'honor, és a dir, la nostra banda va quedar en la primera posició guanyant a tres grans bandes de pobles propers, però, finalment, amb el recompte, vam quedar cinc punts per davall de la banda que va poder guanyar la menció d'honor i que, al cap i a la fi, va guanyar el certamen. Els components de la banda, incloent el director i la junta, estaven contents perquè era la primera vegada que la banda de Betxí participava en la segona secció, ja que sempre havia anat en tercera per motius de nombre de gent. Degut a la nostra participació en la segona, el nivell de la nostra banda va pujar molt, perquè vam tenir que preparar-nos molt dur per poder estar a l'altura dels nostres competidors.

Deixant a banda el concurs en si, vam poder gaudir d'un dia molt bonic amb noves experiències, sobretot per als més joves, ja que era la primera vegada que actuaven en un concert d'aquesta magnitud i importància. Després del concert i de les puntuacions vam gaudir d'un dinar per a tots els músics i les nostres famílies.

En conclusió, ens quedem en l'experiència i, sobretot, encara que no vam guanyar, amb la unió i el record que vam deixar a la Unió Musical de Betxí en un lloc que ningú s'esperava, venint d'un poble de sis-mil habitants, amb una banda de setanta músics federats, dels quals van tenir que quedar-se sense poder anar a tocar cinc d'ells, ja que era obligat concursar seixanta-cinc exactament



25é aniversari de la TransBetxí

Els dies 5 i 6 del passat mes d'abril, es va celebrar a Betxí la tradicional cursa de motocultors, més coneguts amb el nom de "motorets".



Aquest any ha estat diferent en tots els sentits, ja que enguany s'ha celebrat el 25é aniversari de la cursa. També cal assenyalar que ha estat un any complicat pel fet que la crisi ha arribat a quasi totes les cases i això ha provocat que minvara el nombre de participants de la cursa. Però, podem dir que ha estat un bon any, perquè, una vegada més, hem comptat amb la participació de tres equips alemanys que, encara que no han pogut puntuar en la classificació de la cursa, ja que no utilitzen un motor reglamentari, s'ho han passat

d'allò més bé que, al cap i a la fi, és el que importa.

També ha estat un bon any pel fet que no han hagut accidents transcendentals, fet que sí que hem presenciat altres anys.

En aquesta etapa de la Transbetxí, han participat persones que son veteranes i d'altres que acaben de complir 18 anys, com són els nostres excompans d'aula Jordi Franch i Juan Vicente Chiva, que hi han posat moltes ganes en el seu primer rally.

Esperem que l'any que ve siga igual o millor que el d'enguany, amb una bona organització i una bona col·laboració de les persones del poble.

L'échange en France

Aquest any, l'IES Betxí i especialment el Departament de Llengua Francesa de l'IES, han organitzat un intercanvi d'aprenentatge d'idiomes, en aquest cas de francès, amb l'IES Gilabert de Centelles de Nules, amb alumnes de l'institut de Laragne-Monteglin, a la regió dels baixos Alps francesos a la Provença.

Els alumnes anaren allà per a passar una setmana immersos en la cultura i llengua francesa i, practicant l'idioma, conegueren la regió i ciutats com Gap i Grenoble.

L'alumnat va tindre un ampli programa d'activitats organitzades amb el propi institut, a més, va gaudir de les activitats que feren amb la família d'acollida francesa.

Van fruir d'una visita guiada a la presa hidràulica Serre-Ponçon, una de les més antigues d'Europa, on veren tot el procediment que aquesta duia a terme per a l'obtenció d'energia. També visitaren localitats medievals, pròpies de la zona, que posseïen molta història, com és el cas de Tallard.

Al cap de setmana, els alumnes gaudiren de tot el temps del món per a estar amb les famílies franceses. Els francesos i els espanyols van fer lliga, fet que va ajudar a establir un fort lligam entre ells. Aquesta experiència va servir per conèixer noves formes de vida, amics i, sobretot, comunicació, en aquest cas, en llengua francesa.

Compartir vida durant una setmana amb els "correspondants" francesos obligava a comunicar-se, convertint-se en una invitació per aprendre l'idioma. I així va ser, els alumnes van tornar tots contentíssims d'aquest viatge, i, per què no?, sempre quedarà la possibilitat de tornar allà, a fer-los una visita, o que ells vinguen aquí.

Aquesta experiència és nova a l'IES Betxí i esperem que no siga l'últim any que es faça. El Departament de Francès ha treballat molt per oferir-ho als alumnes, que han tingut aquesta oportunitat, la qual esperem que no siga l'única, sinó que pugua estendre's a la resta d'idiomes, com per exemple a l'anglès.



Buscando la Fama

Un any més, l'associació cultural del Taller de Teatre "ENTRE TOTS" torna a triomfar. Seguint amb l'èxit de l'any passat amb el musical: "40 FM EL MUSICAL DE TU VIDA", aquest any ens hem atrevit amb un nou repte i hem representat: "BUSCANDO LA FAMA".

El 2, 3, 4 i 5 d'abril vam representar l'obra, que fou tot un èxit. Tot i això, cal saber tot el treball que hem hagut de realitzar per arribar a aquest punt. Han estat uns mesos d'esforç molt difícils, assajant cada setmana; però, a la vegada, molt divertits. Podríem dir que ha estat el any que hem sofert més contratemps. S'ha necessitat l'esforç i compromís de tots els membres, fet que no s'haguera aconseguit si no haguera estat per la bona companyonia que s'ha creat. Dit açò, cal recalcar que, enguany, una de les coses més increïbles que hem aconseguit amb aquest projecte ha estat la gran "pinya" que hem format i, en conseqüència, les bones amistats que s'han creat.

Hem passat moments inoblidables i moments d'angúnia pel fet de veure que el temps se'ns tirava damunt i l'obra no estava acabada. Tot açò va canviar el 2 de maig quan vam pujar a l'escenari i vam estrenar l'obra. Tots vam rendir al màxim i ens vam veure recompensats de tot el treball realitzat amb els moments dels aplaudiments; són moments en els quals te n'adones que ha valgut la pena i que no hem sigut els únics que hem gaudit.

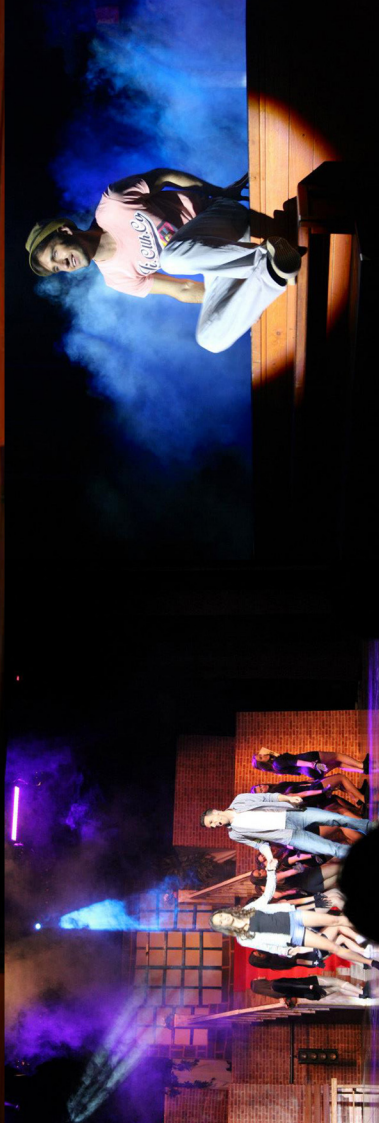
Una bona obra no pot anar tan bé si no hi ha gent darrere que s'encarregue d'altres funcions. Cal agrair a tots els membres dels decorats, llums i so el grandíssim treball que han fet. Que, amb el poc pressupost que hi havia, s'hagen involucrat tant i hagen pogut aconseguir aquest resultat tan brillant. També cal donar les gràcies a diferents persones que estan al darrere i no es veuen, que coordinen tot i fan que no falte res.

Però sobretot, donem les gràcies als monitor: Pablo Sifre, Mònica Usó i Victòria Forte per la paciència que els ha tocat tindre, la dedicació i l'esforç que han fet muntant-ho tot.

Per finalitzar, cal dir que ha estat una experiència increïble i molt bonica que ens ha fet gaudir. Esperem que l'any que ve es torne a repetir i demostrem, un any més, com és de gran formar part de tot açò.







IES Betxí: 1981-2013

Javier Méndez-Vigo

Parece que fue ayer, pero ya han pasado 32 años. Toda una vida y el 95% en un IES que hemos visto evolucionar y transformarse hasta llegar a ser el “centro comarcal”. Y como toda historia tiene sus lados buenos y otros mejores. Y los sin sabores, que algunos son, mejor dejarlos en la cuneta del camino.

Aun recuerdo como una noche de septiembre de 1981 Gonzalo Sanahuja, a la sazón director del Centro homologado de Betxí, me ofrecía trabajo en un momento- como el actual- de crisis económica y paro. Por fin, después de varios años en paro y con trabajos parciales las perspectivas cambiaban. Como un novato me enfrentaba a personas entre cuatro paredes. No importaba el salario, simplemente sabía que por primera vez se me ofrecía la posibilidad de empezar en lo que uno quería trabajar.

Y sin embargo, lo que para algunos es un mundo para otros fue y ha sido simplemente “aprender enseñando”. Aun recuerdo el primer día, con aquellos buenos profesionales como Toni, Marisa, Jose Luis y otros. Un primer día que supuso conocer a personas (que no alumnos) que sabían estar, y con los que a lo largo de los años la relación ha continuado hasta convertirse en amistad. Cómo la relación entre profesor/ alumno era tan distinta a la actual (entre otras cosas por ser un centro pequeño) y el alumno no era un número, pero donde el profesor también era respetado – no solo por los alumnos-.

Pero también fueron tiempos difíciles. No quiero olvidarme de una lucha. Recuerdo como por parte de la Administración hubo un momento en que los centros de este tipo se querían cerrar. No quiero olvidarme de una frase del Conseller de Educación en la mesa de negociación: “que le era más económico alquilar autobuses y llevar a los chavales del pueblo a algún instituto cercano”. En aquella época había cinco institutos en los pueblos de los alrededores. Confieso que la negociación fue dura y en cierto momento las relaciones estuvieron a punto de quebrar. Es verdad que aquello hubiera supuesto que todos los profesores dependientes de los ayuntamientos hubiéramos sido despedidos. Tan sólo la presión pudo solucionar esto y también un poco de suerte.

Por un lado la presión de los Ayuntamientos y de sus corporaciones. Por esto no puedo dejar de lado la comprensión y la ayuda de Manolo Peirats a la sazón alcalde del municipio. Pero tampoco puedo dejar de nombrar a la Asociación de Padres de aquella época y, en particular, a José Teijeiro y Santi Mollar. Modestamente creo que sin aquella comprensión y presión del municipio poco se hubiera realizado. Pero también hubo un poco de suerte; ya que se produjo el hecho importante de la aprobación de la LOGSE y para llevar a buen puerto la educación pública y gratuita se iba a necesitar estos centros.

Un Centro Homologado de 100 alumnos se transforma en un IES comarcal. La Enseñanza Pública da un salto de calidad y el centro pasa a albergar alrededor de 400 alumnos. La plantilla aumenta y los alumnos cursan todo el bachillerato en el Municipio. En el camino se cae la posibilidad de la FP (que si se encontraba en el proyecto inicial).

Desde ese momento en el IES han pasado varias generaciones. A la vez también han pasado grandes profesionales de la enseñanza y por el camino, se nos han ido, algunos con muchos años de estancia. Algunos sin los que no se podría entender el camino recorrido, como Miguel Badenes, M^a Dolores Vidal, o José Usó y Vicent Pallarés.

Profesionales de la enseñanza que comprenden que no todo es enseñar el currículum, sino que hay que dar un paso al frente en la evolución y en el “acompañamiento” de la educación de las personas. Por eso mismo alguno, siempre han considerado la necesidad de que las personas convivan. Rufino Pérez quiso institucionalizar un viaje cada cierto tiempo para el Bachillerato. Eligió París y junto con la profesora de francés (Maria Dolores) allá que nos fuimos a convivir una semana.... Pero Rufino también nos dejó.

Pero dejó la simiente a aquellos que como él pensamos que además de enseñar educamos. Por eso nunca hemos dejado de viajar. Entre otras cosas porque en los viajes se convive, pero también se aprenden otros “valores” que serán necesarios para el futuro como personas. Pero la alegría te la llevas cuando la idea sale de los propios alumnos – como ha sido este curso-.

Pero no quisiera terminar sin recordar a aquellos profesores, que incluso dentro del centro, fueron capaces de realizar trabajos de convivencia. Como todo lo que significó los primeros años de “Entre tots” con entrevistas a Lluís Llach, a María del Mar Bonet, Raimundo Amador, Mossen Guillermo, o el excelente viaje a visitar las instalaciones del Santiago Bernabeu donde se pudo entrevistar a deportistas y donde la relación fue exquisita. Y como no terminar con “Grease” “Mama Mia” o “Perdido en mi habitación”... Luego vendrían otros.



Una artista en l'IES Betxí

Carla Murillo Grifo, és una estudiant de l'IES de Betxí que amb sols 16 anys ja ha escrit les seues dos primeres novel·les de moltes més que li esperen. Es una xica molt divertida a la qual li agrada tot allò relacionat amb l'art, els animals i la naturalesa. Escriure es una afició que te des de ben menuda i aprofita tots els moments que pot per a dedicar-se.

Què et va iniciar a escriure?

Si us dic la veritat, no ho sé, des de xicoteta escric però en aquells temps eren petits relats (amb dibuixos), escrivia en tots llocs, jo no ho recorde molt be però els meus pares m'han contat que inclòs quan eixíem a dinar o a sopar en les tovalloles de paper escrivia i dibuixava. Aquesta afició la vaig deixar aparcada un temps i sobre els dotze anys vaig tornar a escriure. Tot va començar de xicoteta supose que amb ganes de crear i ara és com un fuga d'escap.

Amb quin dels dos llibres as gaudit més escrivint?

He gaudit més amb el segon "59 epidèmic", amb ell he reflexionat sobre moltes coses que succeïxen al nostre voltant i encara que siga una novel·la de ciència-ficció el que relata pot passar en qualsevol moment, a més he gaudit amb la recerca de cites d'altres autors o personatges cèlebres que van acord amb el que passa en cada capítol. Tanmateix, el primer sempre serà especial.

T'agradaria que els teus llibres isqueren a la venta?

Realment, després de pensar-ho, escric per què m'agrada, si es publiquen o no va per un altre camí perquè potser que ara mateixa el "boom" literari no siga del que has escrit i tens menys possibilitat que et publiquen, la majoria d'editorials actualment, busquen novel·les que es puguen vendre ràpid encara que la qualitat tant en trama com en altres aspectes no siga molt bona, està clar que tots els escriptors volen una oportunitat però ara com a lectora pense que publiquen qualsevol cosa, la qualitat literària actual encara que es publica moltíssim més que abans (per a mi) ha decrescut.

Per ara, no m'agradaria vendre, preferisc seguir escrivint per a mi o compartir-lo gratuïtament. A més, en aquests moments vull créixer i madurar amb l'escriptura; no m'agrada comparar però de vegades llig textos que escrivia fa do/tres anys i no tenen res a veure en els d'ara, passa el temps i amb ell anem canviant; l'escriptura és un clar reflex.

Voldries dedicar-te únicament açò en el futur?

És temptadora la idea, però no sé si sóc bona amb açò d'escriure. I al mateix temps m'agraden més coses com la fotografia, entre altres. De moment val més pensar amb el present i seguir fent el que m'agrada, el futur ja vindrà.

En quina cosa et vas inspirar per a escriure les novel·les?

La primera sincerament no ho recorde. La segona amb tot el que està passant actualment, amb la informació manipulada, la ciència mal utilitzada i sobretot que mai hem de perdre les ganes de continuar, de lluitar i seguir endavant perquè encara que ara tot siga fosc sempre hi haurà una claraboia que ens donarà llum i claredat per a veure el camí adequat.

Algú t'ha ajudat a escriure les novel·les?

Ajudar per a mi és recolzar, i la meua família ha estat ací des que es va assabentar que havia escrit una novel·leta, al principi no s'havien res d'ella. I més endavant, a unes professores em van animar a participar en alguns concursos.

A quin escriptor t'agradaria semblar-te?

No m'agradaria semblar-me a cap escriptor, ja que cada un té la seua forma de narrar i transmetre el que sent i pensa, cada un d'ells és diferent i l'essència d'escriure és eixa, que tens plena llibertat de contar-ho.

A quin públic et decantes més a escriure?

No ho se, de moment el que he escrit ha sigut juvenil i no descarte cap genere literari ni tipus de text.



Tota una Atletes

A continuació entrevistarem Carla Franch Almela, una betxinenca de 24 anys que ha guanyat el campionat d'Espanya en salt de perxa.

Quan vas començar a iniciar l'activitat esportiva?

En 1r d'ESO, quan vaig entrar al Centre d'Educació Especial Penyeta Roja

I quan et vas decidir a practicar aquest esport en concret?

En entrar a Penyeta vaig realitzar totes les proves i en aquest esport vaig obtenir els millors resultats.

Practiques més esports?

Sí. Practique tennis, pàdel i també m'agrada córrer.

Quins premis has guanyat?

El campionat d'Espanya absolut i el campionat d'Espanya cadet. També he quedat tercera en el campionat d'Espanya júnior i 18a en l'uropeu promesa.

Durant quant de temps has pensat dedicar-te a aquest esport?

Més o menys com tots els atletes, fins als 30 o 32 anys.

Has patit alguna lesió important al llarg de la teua carrera?

Sí, una vegada em vaig caure i se'm va trencar la perxa. Com a conseqüència, em vaig fer mal al coll, però res d'importància.

Què vas sentir en convertir-te en campiona d'Espanya en salt de perxa?

Alegria, perquè veus que el teu esforç té una recompensa i també motivació per a seguir entrenant cada vegada més.

Et dediques a una altra cosa a part de l'esport?

De moment no, però l'any que ve començaré a estudiar un grau de Fisioteràpia.

T'agradaria que la gent s'iniciara en aquest esport?

Sí, perquè és un esport que transmet molts bons valors que per a la vida són importants.

Per finalitzar volem donar-te les gràcies per fer possible aquesta entrevista i ser tan amable amb nosaltres.



Resum de les lleis d'educació a Espanya des del segle XIX

Julio López Iñiguez. Professor d'Història i Economia de l'IES Betxí.

Els alumnes de l'associació ADATAU han tingut la gentilesa d'encarregar-me un article per a la seua revista que eixirà publicada a finals del present curs 2012/13. L'elecció de la temàtica d'aquest article és prou fatigosa i genèrica: "Qualsevol cosa relacionada amb l'Institut". Podria escriure sobre qualsevol de les meues assignatures, sobre la meua experiència al centre, preparar una entrevista amb els alumnes, etc. Però he decidit fer un resum de les lleis educatives a Espanya. Sobretot perquè estem en un procés de canvi legislatiu en matèria d'educació. Trobe que és un tema interessant amb el que molts alumnes no estan familiaritzats i a més faig un repàs breu a la història d'Espanya, així com qui no vol la cosa...

La primera llei moderna: la Llei Moyano

Als inicis de la segona meitat del segle XIX, es va redactar la primera llei educativa d'Espanya, la Llei Moyano, per tal de resoldre el greu problema d'analfabetisme. Com a novetat fonamental aquesta llei garantia l'educació obligatòria fins als 12 anys i la gratuïtat de l'educació per a les famílies amb menys recursos. Amb molts canvis durant la II República i el franquisme la Llei Moyano es va convertir en la llei més temps vigent a Espanya: va durar des de 1857 fins a 1970.

Canvis de model d'estat, canvis legislatius

Durant la II República (1931-1939), es va treballar pel reconeixement de les diferents llengües de l'estat i es va centrar tota l'atenció en l'educació primària com a pedra angular del sistema educatiu. La construcció de moltíssims centres educatius al conjunt d'Espanya i la progressiva pèrdua d'influència de les ordres religioses en el panorama educatiu completaven aquest model republicà. La Guerra Civil i l'arribada al poder del general Franco van aturar aquestes reformes iniciades durant el bienni progressista republicà. Amb el franquisme van entrar en vigor la Llei d'Instrucció Pública (1939) i la Llei d'Ordenació dels Ensenyaments Mitjans (1953), considerant l'educació com un dret de la Família, l'Església i l'Estat i marcades ambdues pel pensament nacional-catòlic propi de la Dictadura. Per això, l'educació tenia un caràcter confessional, patriòtic, social, intel·lectual, físic i professional, buscant la unificació lingüística de tot l'estat i la separació de sexes.

Temps de millora i adaptació

En els anys 70 la necessitat de canvi era evident i es va crear la Llei General d'Educació (1970). Aquesta llei va donar lloc a un sistema (en el qual es va escolaritzar qui escriu aquestes línies) on s'inclouïa la nova educació primària (EGB), secundària (BUP i COU) i universitària, a més d'incrementar l'edat d'escolarització obligatòria als 14 anys. La LGE va aconseguir, per primera vegada, l'escolarització de tots els alumnes en l'educació obligatòria.

(Segueix darrere)

LOGSE, LOCE, LOE ...

L'ingrés d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea i la creixent influència de noves corrents pedagògiques van afavorir un nou canvi del model a l'any 1990. La LOGSE, Llei Orgànica General del Sistema Educatiu, va ser coneguda pel canvi en les etapes educatives, com l'ESO (vos sona?) i l'ampliació de l'educació obligatòria fins als 16 anys.

Després de la LOGSE, es va aprovar la LOCE, el 2002, que no es va arribar a aplicar, i la LOE en 2006, amb la incorporació de l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania i les anomenades "competències bàsiques".

Arribem a la LOMCE

Pràcticament amb cada canvi de govern, ha aparegut una nova llei per canviar l'educació, i aquesta vegada no és una excepció. Ara arriba la LOMCE, Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa. Al igual que les anteriors lleis ha suscitat un ampli debat. No han faltat partidaris i detractors. Les principals característiques d'aquesta llei són les següents:

Major centralització de l'educació en detriment de les Comunitats Autònomes.

Evaluació nacional centralitzada: es farà una avaluació nacional, amb revàlides, al final de cada etapa educativa i serà igual per a tots els territoris.

Major autonomia dels equips directius: Major poder de decisió que els permetrà decidir sobre la plantilla i l'elecció del director del centre.

Itineraris flexibles: Desdoblament de l'educació obligatòria a 3r d'ESO, on l'alumnat haurà de decidir si segueix cap al batxillerat o cap a la formació professional. Assignatures com Ciències Socials o Ètica no s'impartiran en alguns grups d'orientació al Batxillerat científic.

Penalitzacions per rendiment: Es penalitzarà als centres que no compleixin amb el rendiment acadèmic exigut.

La religió catòlica guanya pes: Consideració de la religió catòlica com a assignatura amb el mateix valor que les altres assignatures troncales.

Com podeu comprovar la història de les lleis educatives espanyoles està plena de sigles, moltes vegades de pronunciació prou complicada. Però, en realitat, les reformes profundes no són tantes (només les lleis de 1970 i de 1990 han canviat significativament la situació de les aules espanyoles). Als últims anys els resultats han sigut decepcionants. El nostre sistema educatiu ha fet un gran esforç en infraestructures, de material escolar, d'escolarització d'alumnes de famílies immigrants per a obtenir... un resultat mediocre en comparació amb altres països europeus. El percentatge d'abandonament escolar prematur a Espanya (al voltant del 25%) duplica el de molts països de la UE i tenim molt pocs alumnes excel·lents (el 3% del total).

Massa lleis?. Massa sigles?. Potser. Tanmateix el model d'oci al nostre país i l'endarreriment cultural amb que els espanyols van iniciar aquest període democràtic de la seua història han influït en els resultats acadèmics obtinguts amb diferents models.

I tu que penses?

Uns anys (re)moguts

Victor Ortells Teijeiro

Com tots ja sabem, aquests anys no han estat tranquils: una forta crisi econòmica ens ha afectat a tots, a cadascú de nosaltres i a tots en conjunt. Com a conseqüència, l'Estat ha dut a terme retallades en amplis sectors de la societat: en la sanitat, en les lleis de dependència, i, el que més ens afecta a nosaltres, els alumnes, en el sector de l'educació.

He de dir que estem en un Estat del Benestar que molts defensen a ultrança i que per a mi, són els mateixos que, al mateix temps, fan molt poc per ell. Així que, com a membre de l'Associació D'Alumnes Tots A Una, em sent amb el deure de denunciar els atacs a l'educació que hem sofert amb les últimes retallades. Com a membre d'una associació d'alumnes crec que tinc l'obligació de defensar allò que amb aquesta, intentem reclamar, una bona educació de qualitat, igualitària, íntegra, nostra i per a nosaltres.

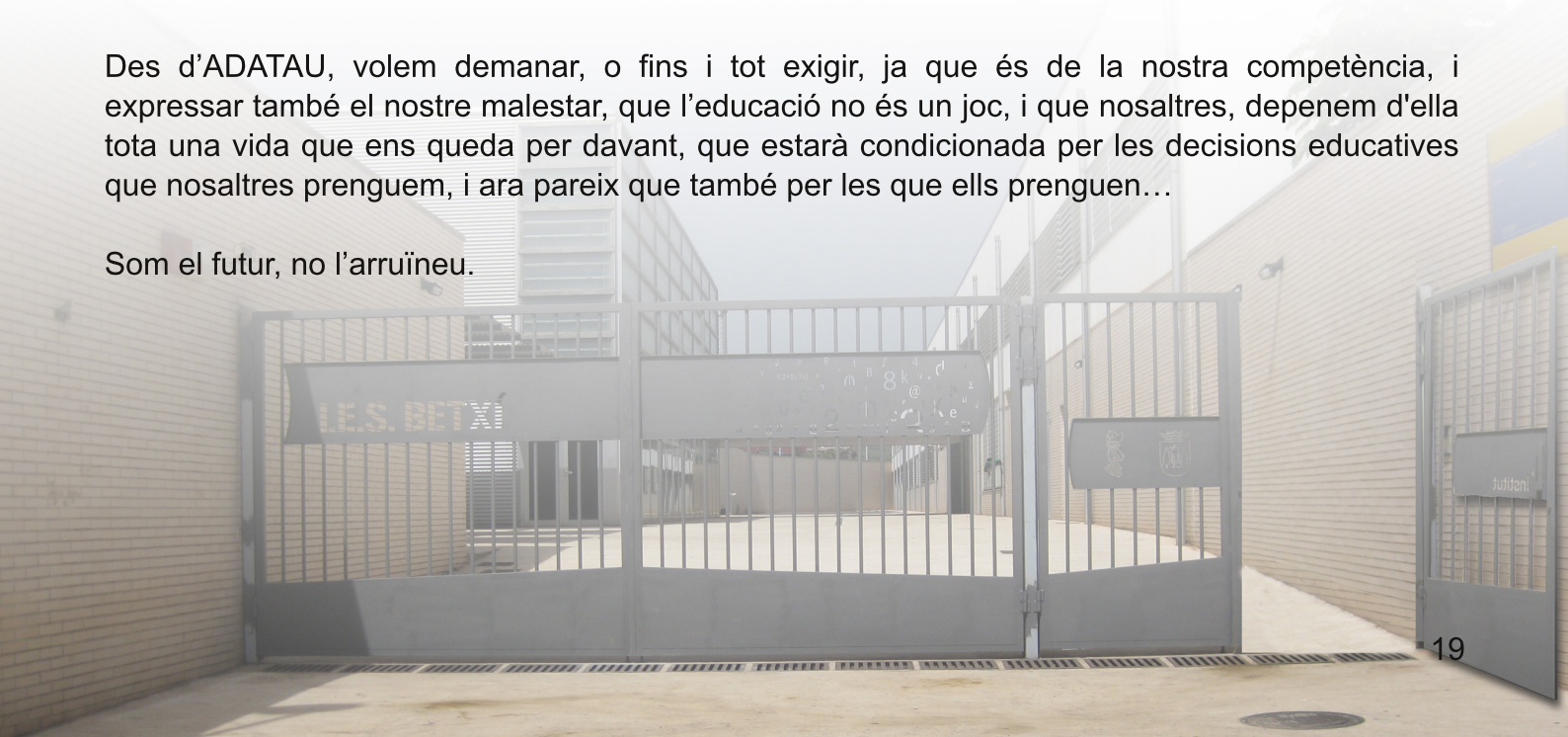
També pense que és una aberració que els sectors més castigats siguin l'educació i la sanitat, és que l'Estat no gasta en res més? Pareix mentida que nosaltres estiguem al final de la cua en prioritats. Per si en teníem prou, per sort som valencians, cosa que pareix una desgràcia quan és hora de repartir el pastís en els Pressupostos Generals de l'Estat que financen les autonomies.

L'educació pot sobreviure, però sobreviurà perquè nosaltres volem, perquè en l'essència es tracta de transmetre coneixements i si posem empeny, força i consciència en aquesta tasca, podrem redreçar la situació, perquè sabem el que volem, sabem que volem una educació que siga nostra i per a nosaltres, ja que sembla que això no ho poden entendre certs polítics, tant uns com els altres, perquè pareix que l'educació siga del ministre o partit de torn, ja que han canviat 7 vegades la Llei Educativa en els 35 anys de democràcia...

Ens estan xafant l'educació, i com feia referència en el títol, no es tracta d'escandalitzar la població amb l'aprovació de noves lleis educatives sinó de remoure (en anglès remove: eliminar) totes les coses en les que havíem avançat en educació. Durant aquests anys han "remogut" tot el progrés cap a la millor educació, que és aquella que volem, sols, per interessos personals, econòmics o polítics. Bàsicament ho han "remogut" tot i pareix que seguiran fent-ho...

Des d'ADATAU, volem demanar, o fins i tot exigir, ja que és de la nostra competència, i expressar també el nostre malestar, que l'educació no és un joc, i que nosaltres, depenem d'ella tota una vida que ens queda per davant, que estarà condicionada per les decisions educatives que nosaltres prenguem, i ara pareix que també per les que ells prenguen...

Som el futur, no l'arruïneu.



Receptes per a aquest estiu

Javier Bort Nebot

A gaudir!

Cafè Gelat

Ingredients: 1 cafetera de cafè exprés, sucre, la pell d'una llima.

Procediments: fem cafè amb la cafetera i, quan aquest estiga encara molt calent, hi afegim la pell de llima i el sucre al gust. Ho deixem refredar i, una vegada fred, ho fiquem al congelador. Quan comence a gelar-se, ho traiem i ho batem amb una forquilla. Ho tornem a ficar al congelador, repetim el procés al cap d'una hora i mitja després i, finalment, deixem que acabe de gelar-se.

Per a la presentació es pot ficar un poc de llet condensada, cacau en pols o dolç de llet.

Aiguamel amb llima

Ingredients: 2 cullerades de mel, suc de $\frac{1}{2}$ llima, $\frac{1}{4}$ de litre d'aigua ben freda.

Procediments: posem en un recipient un poc d'aigua i la mel, sense deixar de remenar. Finalment, hi afegim la llima i hi acabem de tirar l'aigua. No parem de remenar-ho fins que estiga ben diluït.

Gelat de torró de Xixona

Ingredients: 1 barra de torró de Xixona, $\frac{1}{2}$ litre de nata líquida per a muntar, 3 ous, 3 cullerades a curull de sucre.

Procediments: Muntem les clares a punt de neu fort, hi afegim el sucre i els rovells i continuem batent per a integrar-ho tot. Muntem la nata i desfem el torró amb un ratllador gros. En un bol mesquem el torró, les clares, els rovells i el sucre. Hi afegim la nata muntada, ho barregem tot i ho posem en un motle. Ho fiquem ràpidament al congelador fins a l'hora de consumir-ho.

AQUEST ESTIU VIU-LO A BETXÍ!

Per a joves de 13 a 17 anys i de 18 a 25 anys.

Tornejos de
Jungle Speed,
Carrera de
Tortugas,
Matamoscas.

Ruta "El misteri
dels llibres
perduts"

Taller de
doblatge

Curs de
percussió en
grup

Acampada d'estiu
amb joves de la
província del 15 al 19
de Juliol a Morella

Apren a contar un
conte ben contat!

Curs de dances
del món

Grup de voluntariat
ambiental de Betxí

I altres activitats interessants...

Vine a informar-te a Novessendes


novessendes
fundació cívica

Av. Primer de maig, 23 baix
12549 Betxí (Castelló)
T 964 620 010 F 964 622 184
info@novessendes.org

